

WYŻSZA SZKOŁA NAUK O ZDROWIU

W BYDGOSZCZY

FIZJOTERAPIA, STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE

Profil praktyczny

ZAWARTOŚĆ DOKUMENTU

I. Studia – ogólna charakterystyka

II. Ogólne efekty uczenia się – sylwetka absolwenta

III. Szczegółowe efekty uczenia się

IV. Program studiów

V. Metody weryfikacji i potwierdzania efektów uczenia się

VI. Praktyki zawodowe

I. Studia – ogólna charakterystyka

NAZWA KIERUNKU STUDIÓW	Fizjoterapia
JĘZYK WYKŁADOWY	Polski
POZIOM KSZTAŁCENIA	Studia jednolite magisterskie (poziom 7 PRK)
CZAS TRWANIA STUDIÓW	10 semestrów
PROFIL KSZTAŁCENIA	Praktyczny
FORMA STUDIÓW	Studia stacjonarne/niestacjonarne
NADAWANY TYTUŁ ZAWODOWY	Magister
LICZBA PUNKTÓW ECTS	300
RODZAJ PROGRAMU STUDIÓW	Standaryzowany
DZIEDZINA NAUKI	Nauki medyczne i nauki o zdrowiu
DYSCYPLINA NAUKOWA	Nauki o zdrowiu – 100 %
DYSCYPLINA NAUKOWA DOMINUJACA	Nauki o zdrowiu

II. Ogólne efekty uczenia się – sylwetka absolwenta

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- 1) problematykę z zakresu dyscypliny naukowej – nauki biologiczne w tym rozwój, budowę i funkcje organizmu człowieka w warunkach prawidłowych i patologicznych;
- 2) problematykę z zakresu dyscypliny naukowej – nauki medyczne w tym etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg najczęstszych chorób;
- 3) problematykę z zakresu dyscyplin naukowych – psychologia, pedagogika, nauki socjologiczne, filozofia i bioetyka;
- 4) zasady oddziaływania sił mechanicznych na organizm człowieka zdrowego i chorego, w tym osoby starszej, z różnymi dysfunkcjami i różnymi chorobami, w różnych warunkach;
- 5) mechanizm działania czynników fizykalnych na organizm człowieka oraz oddziaływanie zabiegów fizykalnych w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami, w tym osób starszych, w różnych warunkach;
- 6) wskazania i przeciwwskazania do wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii i masażu, kinezyterapii i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii;
- 7) zalecenia do stosowania fizjoterapii w określonych stanach chorobowych;
- 8) zasady działania wyrobów medycznych i zasady ich stosowania w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami, w tym osób starszych, w różnych warunkach;
- 9) specjalistyczne zagadnienia z zakresu teorii, metodyki i praktyki fizjoterapii;
- 10) zagadnienia z zakresu diagnostyki funkcjonalnej na potrzeby fizjoterapii, planowania postępowania fizjoterapeutycznego oraz kontrolowania jego efektów – w stopniu zaawansowanym;
- 11) zagadnienia związane z kształtowaniem, podtrzymywaniem i przywracaniem sprawności oraz wydolności osobom w różnym wieku, w tym osobom starszym, utraconej lub obniżonej wskutek różnych chorób lub urazów, a także zasady promocji zdrowia – w stopniu zaawansowanym;
- 12) prawne i ekonomiczne aspekty funkcjonowania podmiotów zajmujących się rehabilitacją osób z niepełnosprawnościami;
- 13) etyczne, prawne i społeczne uwarunkowania wykonywania zawodu fizjoterapeuty. –

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- 1) wykonywać zabiegi z zakresu fizykoterapii, kinezyterapii, masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii;
- 2) interpretować wyniki badań czynnościowych oraz przeprowadzać testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii i interpretować ich wyniki;
- 3) tworzyć, weryfikować i modyfikować programy fizjoterapii osób z różnymi dysfunkcjami, w tym osób starszych, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, a także w ramach procesu kompleksowej rehabilitacji;
- 4) kontrolować efekty postępowania fizjoterapeutycznego;
- 5) dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie rehabilitacji oraz poinstruować pacjenta, jak z nich korzystać;
- 6) zastosować działania z zakresu adaptowanej aktywności fizycznej i sportu osób z niepełnosprawnościami dla planowania, doboru, modyfikowania oraz tworzenia różnych form zajęć rekreacyjnych i sportowych dla osób ze specjalnymi potrzebami, w tym osób starszych;
- 7) zastosować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia, profilaktykę niepełnosprawności, a także pierwotną i wtórną profilaktykę chorób;
- 8) wykazać wysoką sprawność fizyczną niezbędną do poprawnego demonstrowania i wykonywania zabiegów z zakresu kinezyterapii, masażu i terapii manualnej oraz stosowania metod specjalnych u osób z różnymi chorobami, dysfunkcjami oraz z różnym rodzajem i stopniem niepełnosprawności;
- 9) planować własną aktywność edukacyjną i stale dokształcać się w celu aktualizacji wiedzy;
- 10) inspirować inne osoby do uczenia się oraz podejmowania aktywności fizycznej;
- 11) komunikować się z pacjentem i jego rodziną w atmosferze zaufania, z uwzględnieniem potrzeb pacjenta i jego praw;
- 12) komunikować się ze współpracownikami w zespole i dzielić się wiedzą;
- 13) wykorzystywać wiedzę w zakresie racjonalizacji i optymalizacji fizjoterapii, także współpracując w zespole terapeutycznym;
- 14) postępować zgodnie z zasadami etycznymi i bioetycznymi w wykonywaniu czynności właściwych dla zawodu fizjoterapeuty.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- 1) nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;
- 2) wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej;
- 3) prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty;
- 4) przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej;
- 5) dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;
- 6) korzystania z obiektywnych źródeł informacji;
- 7) wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;
- 8) formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;
- 9) przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

III. Szczegółowe efekty uczenia się

MACIERZ EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU FIZJOTERAPIA

GRUPA SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ: A. BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII

Po ukończeniu studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym na kierunku Fizjoterapia absolwent:

Szczegółowe

		Absolwent zna i rozumie:
WIEDZA	A.W1.	budowę anatomiczną poszczególnych układów organizmu ludzkiego i podstawowe zależności pomiędzy ich budową i funkcją w warunkach zdrowia i choroby, a w szczególności układu narządów ruchu;
	A.W2.	rodzaje metod obrazowania, zasady ich przeprowadzania i ich wartość diagnostyczną (zdjęcie RTG, ultrasonografia, tomografia komputerowa, rezonans magnetyczny);
	A.W3.	mianownictwo anatomiczne niezbędne do opisu stanu zdrowia;
	A.W4.	podstawowe właściwości fizyczne, budowę i funkcje komórek i tkanek organizmu człowieka;
	A.W5.	rozwój embrionalny, organogenezę oraz etapy rozwoju zarodkowego i płciowego człowieka;
	A.W6.	podstawowe mechanizmy procesów zachodzących w organizmie człowieka w okresie od dzieciństwa przez dojrzałość do starości;
	A.W7.	podstawowe procesy metaboliczne zachodzące na poziomie komórkowym, narządowym i ustrojowym, w tym zjawiska regulacji hormonalnej, reprodukcji i procesów starzenia się oraz ich zmian pod wpływem wysiłku fizycznego lub w efekcie niektórych chorób;
	A.W8.	podstawy funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka oraz narządów ruchu i narządów zmysłu;
	A.W9.	kinezyjologiczne mechanizmy kontroli ruchu i regulacji procesów metabolicznych zachodzących w organizmie człowieka oraz fizjologię wysiłku fizycznego;
	A.W10.	metody oceny czynności poszczególnych narządów i układów oraz możliwości ich wykorzystania do oceny stanu funkcjonalnego pacjenta w różnych obszarach klinicznych;
	A.W11.	mechanizm działania środków farmakologicznych stosowanych w ramach różnych chorób i układów człowieka, zasady ich podawania oraz ograniczenia i działania uboczne, a także wpływ tych środków na sprawność pacjenta ze względu na konieczność jego uwzględnienia w planowaniu fizjoterapii;
	A.W12.	zewnętrzne czynniki fizyczne i ich wpływ na organizm człowieka;
	A.W13.	biomechaniczne zasady statyki ciała oraz czynności ruchowych człowieka zdrowego i chorego;
	A.W14.	zasady ergonomii codziennych czynności człowieka oraz czynności związanych z wykonywaniem zawodu, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii pracy fizjoterapeuty;
	A.W15.	zasady kontroli motorycznej oraz teorie i koncepcje procesu sterowania i regulacji czynności ruchowej;
	A.W16.	podstawy uczenia się kontroli postawy i ruchu oraz nauczania czynności ruchowych;
	A.W17.	mechanizmy rozwoju zaburzeń czynnościowych oraz patofizjologiczne podłoże rozwoju chorób;
	A.W18.	metody ogólnej oceny stanu zdrowia oraz objawy podstawowych zaburzeń i zmian chorobowych;
	A.W19.	metody oceny podstawowych funkcji życiowych człowieka w stanie zagrożenia zdrowia lub życia;
	A.W20.	uwarunkowania genetyczne rozwoju chorób w populacji ludzkiej;
	A.W21.	genetyczne i związane z fenotypem uwarunkowania umiejętności ruchowych.
		Absolwent potrafi:
UMIEJĘTNOŚCI	A.U1.	rozpoznawać i lokalizować na fantomach i modelach anatomicznych zasadnicze struktury ludzkiego ciała, w tym elementy układu ruchu, takie jak elementy układu kostno-stawowego, grupy mięśniowe i poszczególne mięśnie;
	A.U2.	palpacyjnie lokalizować wybrane elementy budowy anatomicznej i ich powiązania ze strukturami sąsiednimi, w tym kostne elementy będące miejscami przyczepów mięśni i więzadeł oraz punkty pomiarów antropometrycznych, mięśnie powierzchowne oraz ścięgna i wybrane wiązki naczyniowo-nerwowe;
	A.U3.	określić wskaźniki biochemiczne i ich zmiany w przebiegu niektórych chorób oraz pod wpływem wysiłku fizycznego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii;
	A.U4.	dokonać pomiaru i zinterpretować wyniki analiz podstawowych wskaźników czynności układu krążenia (tętno, ciśnienie tętnicze krwi), składu krwi oraz statycznych i dynamicznych wskaźników układu oddechowego, a także ocenić odruchy z wszystkich poziomów układu nerwowego w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii;
	A.U5.	przeprowadzić podstawowe badanie narządów zmysłów i ocenić równowagę;
	A.U6.	przeprowadzić ocenę zdolności wysiłkowej, tolerancji wysiłkowej, poziomu zmęczenia i przetrenowania;

A.U7.	wykorzystywać właściwości określonej grupy środków farmakologicznych w zabiegach fizykoterapeutycznych w różnych chorobach;
A.U8.	oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone;
A.U9.	oceniać stan układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe) w celu wykrycia zaburzeń jego struktury i funkcji;
A.U10.	przeprowadzić szczegółową analizę biomechaniczną prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w przypadku różnych zaburzeń układu ruchu;
A.U11.	przewidzieć skutki stosowania różnych obciążeń mechanicznych na zmienione patologicznie struktury ciała człowieka;
A.U12.	ocenić poszczególne cechy motoryczne;
A.U13.	oceniać sprawność fizyczną i funkcjonalną w oparciu o aktualne testy dla wszystkich grup wiekowych;
A.U14.	przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii;
A.U15.	rozpoznawać sytuacje zagrażające zdrowiu lub życiu człowieka oraz udzielać kwalifikowanej pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia oraz przeprowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową u osób dorosłych i dzieci.

**GRUPA SZCZEGÓLOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ:
B. NAUKI OGÓLNE**

**Po ukończeniu studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym
na kierunku fizjoterapia,
absolwent
w zakresie nauk społecznych i humanistycznych:**

ILOŚĆ WSKAZAŃ:

Absolwent zna i rozumie:

WIEDZA	B.W1.	psychologiczne i socjologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie;
	B.W2.	psychologiczne i społeczne aspekty postaw i działań pomocowych;
	B.W3.	modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego;
	B.W4.	zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;
	B.W5.	podstawowe metody psychoterapii;
	B.W6.	podstawowe zagadnienia z zakresu pedagogiki i pedagogiki specjalnej;
	B.W7.	ograniczenia i uwarunkowania kształcenia osób z niepełnosprawnościami, zasady radzenia sobie z problemami pedagogicznymi u tych osób oraz współczesne tendencje w rewalidacji osób z niepełnosprawnościami;
	B.W8.	podstawowe formy i sposoby przekazywania informacji z wykorzystaniem środków dydaktycznych w zakresie nauczania fizjoterapii, prowadzenia szkoleń i doskonalenia zawodowego;
	B.W9.	zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty oraz funkcjonowania samorządu zawodowego fizjoterapeutów;
	B.W10.	regulacje prawne związane z wykonywaniem zawodu fizjoterapeuty, w tym prawa pacjenta, obowiązki pracodawcy i pracownika, w szczególności wynikające z prawa cywilnego, prawa pracy, ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego, a także zasady odpowiedzialności cywilnej w praktyce fizjoterapeutycznej;
	B.W11.	czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia;
	B.W12.	zasady edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia oraz elementy polityki społecznej dotyczącej ochrony zdrowia;
	B.W13.	uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia oraz skalę problemów związanych z niepełnosprawnością w ujęciu demograficznym i epidemiologicznym;
	B.W14.	zasady analizy demograficznej oraz podstawowe pojęcia statystyki epidemiologicznej;
	B.W15.	zasady organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej oraz ekonomiczne uwarunkowania udzielania świadczeń z zakresu fizjoterapii;
	B.W16.	zasady kierowania zespołem terapeutycznym oraz organizacji i zarządzania podmiotami prowadzącymi działalność rehabilitacyjną;
	B.W17.	zasady zatrudniania osób z różnym stopniem niepełnosprawności;

	B.W18.	zasady etyczne współczesnego marketingu medycznego;
	B.W19.	zasady przeprowadzania uproszczonej analizy rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii;
	B.W20.	historię fizjoterapii oraz kierunki rozwoju nauczania zawodowego, a także międzynarodowe organizacje fizjoterapeutyczne i inne organizacje zrzeszające fizjoterapeutów;
	B.W21.	narzędzia informatyczne i statystyczne służące do opracowywania i przedstawiania danych oraz rozwiązywania problemów.
	Absolwent potrafi:	
UMIEJĘTNOŚCI	B.U1.	porozumiewać się w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;
	B.U2.	dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii;
	B.U3.	zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością;
	B.U4.	organizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności;
	B.U5.	przeprowadzić badanie przesiewowe w profilaktyce dysfunkcji i niepełnosprawności;
	B.U6.	oszacować koszt postępowania fizjoterapeutycznego;
	B.U7.	przeprowadzić uproszczoną analizę rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii;
	B.U8.	identyfikować podstawowe problemy etyczne dotyczące współczesnej medycyny, ochrony życia i zdrowia oraz uwzględnić w planowaniu i przebiegu fizjoterapii uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne pacjentów;
	B.U9.	wykazać umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej (rekreacyjnych i zdrowotnych);
	B.U10.	przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego;
	B.U11.	udzielać pacjentowi informacji o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub fizjoterapeutycznych i uzyskiwać jego świadomą zgodę na te działania;
	B.U12.	komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia.

GRUPA SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ: C. PODSTAWY FIZJOTERAPII		
Po ukończeniu studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym na kierunku FIZJOTERAPIA absolwent		
ILOŚĆ WSKAZAŃ:		
Absolwent zna i rozumie:		
WIEDZA	C.W1.	pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności
	C.W2.	mechanizmy zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem;
	C.W3.	mechanizmy oddziaływania oraz możliwe skutki uboczne środków i zabiegów z zakresu fizjoterapii;
	C.W4.	metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych;
	C.W5.	zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta;
	C.W6.	teoretyczne i metodyczne podstawy procesu uczenia się i nauczania czynności ruchowych;
	C.W7.	teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii;
	C.W8.	wskazania i przeciwwskazania do ćwiczeń stosowanych w kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii;
	C.W9.	teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej;

	C.W10.	wskazania i przeciwwskazania do stosowania zabiegów z zakresu fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej;
	C.W11.	zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej, sportu, turystyki oraz rekreacji terapeutycznej w procesie leczenia i podtrzymywania sprawności osób ze specjalnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami;
	C.W12.	Regulacje prawne dotyczące udziału osób z niepełnosprawnościami w sporcie osób z niepełnosprawnościami, w tym paraolimpiadach i olimpiadach specjalnych, oraz organizacji działających w sferze aktywności fizycznej osób z niepełnosprawnościami;
	C.W13.	zagrożenia i ograniczenia treningowe związane z niepełnosprawnością;
	C.W14.	zasady działania wyrobów medycznych i zasady ich stosowania w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami narządowymi;
	C.W15.	regulacje dotyczące wykazu wyrobów medycznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków – 202 – spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 784, z późn. zm.);
	C.W16.	wskazania i przeciwwskazania do zastosowania wyrobów medycznych;
	C.W17.	zagadnienia związane z promocją zdrowia i fizjoprofilaktyką.
		Absolwent potrafi:
UMIEJĘTNOŚCI	C.U1.	przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej;
	C.U2.	wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta i programu zabiegów fizjoterapeutycznych;
	C.U3.	dobierać i prowadzić kinezyterapię ukierunkowaną na kształtowanie poszczególnych zdolności motorycznych u osób zdrowych oraz osób z różnymi dysfunkcjami, przeprowadzić zajęcia ruchowe o określonym celu, prowadzić reedukację chodu i ćwiczenia z zakresu edukacji i reedukacji posturalnej oraz reedukacji funkcji kończyn górnych;
	C.U4.	instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych, instruować opiekuna w zakresie sprawowania opieki nad osobą ze specjalnymi potrzebami oraz nad dzieckiem – w celu stymulowania prawidłowego rozwoju;
	C.U5.	konstruować trening medyczny, w tym różnorodne ćwiczenia, dostosowywać poszczególne ćwiczenia do potrzeb ćwiczących, dobrać odpowiednie przyrządy i przybory do ćwiczeń ruchowych oraz stopniować trudność wykonywanych ćwiczeń;
	C.U6.	dobierać poszczególne ćwiczenia dla osób z różnymi zaburzeniami i możliwościami funkcjonalnymi oraz metodycznie uczyć ich wykonywania, stopniując natężenie trudności oraz wysiłku fizycznego;
	C.U7.	wykazać umiejętności ruchowe konieczne do demonstracji i zapewnienia bezpieczeństwa podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń;
	C.U8.	zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii;
	C.U9.	obsługiwać i stosować urządzenia z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii;
	C.U10.	wykazać zaawansowane umiejętności manualne pozwalające na zastosowanie właściwej techniki z zakresu kinezyterapii, masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii;
	C.U11.	zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej;
	C.U12.	obsługiwać aparaturę do wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej;
	C.U13.	poinstruować osoby ze specjalnymi potrzebami, w tym osoby z niepełnosprawnościami, w zakresie różnych form adaptowanej aktywności fizycznej, sportu, turystyki oraz rekreacji terapeutycznej;
	C.U14.	poinstruować osoby z niepełnosprawnościami w zakresie samoobsługi i lokomocji, w tym w zakresie samodzielnego przemieszczania się i pokonywania przeszkód terenowych na wózku aktywnym;
	C.U15.	prowadzić zajęcia z wybranych dyscyplin sportowych dla osób z niepełnosprawnościami, w tym zademonstrować elementy techniki i taktyki w wybranych dyscyplinach sportowych dla osób z niepełnosprawnościami;
	C.U16.	dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie fizjoterapii oraz poinstruować pacjenta w zakresie posługiwania się nimi;
	C.U17.	podejmować działania promujące zdrowy styl życia na różnych poziomach oraz zaprojektować program profilaktyczny w zależności od wieku, płci, stanu zdrowia oraz warunków życia pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej.

**GRUPA SZCZEGÓLOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ:
D. FIZJOTERAPIA KLINICZNA**

**Po ukończeniu studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym
na kierunku FIZJOTERAPIA absolwent**

ILOŚĆ WSKAZAŃ:

Absolwent zna i rozumie:

WIEDZA	D.W1.	etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;
	D.W2.	zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najczęstszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii, neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;
	D.W3.	etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg najczęstszych chorób w zakresie: kardiologii i kardiologii, pulmonologii, chirurgii, ginekologii i położnictwa, geriatry, psychiatrii, intensywnej terapii, onkologii i medycyny paliatywnej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;
	D.W4.	zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia w najczęstszych chorobach w zakresie: kardiologii i kardiologii, pulmonologii, chirurgii, ginekologii i położnictwa, geriatry, psychiatrii, intensywnej terapii, onkologii i medycyny paliatywnej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;
	D.W5.	zasady postępowania z pacjentem: nieprzytomnym, po urazie wielomiejscowym i wielonarządowym, z uszkodzeniem kręgosłupa i rdzenia kręgowego, kończyny górnej i kończyny dolnej, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii;
	D.W6.	ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego, neurologicznego, ortopedycznego i geriatrycznego;
	D.W7.	zasady interpretacji wyników badań dodatkowych w diagnostyce chorób układu krążenia i w fizjoterapii kardiologicznej, w tym: badania elektrokardiograficznego (EKG) i ultrasonograficznego, prób czynnościowych EKG, klinicznej oceny stanu zdrowia pacjenta z chorobą kardiologiczną według różnych skal, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii;
	D.W8.	wyniki testów wysiłkowych w fizjoterapii kardiologicznej i pulmonologicznej (test na ergometrze rowerowym, bieżni ruchomej, testy marszowe, test spiroergometryczny), – 205 – skalę niewydolności serca NYHA (New York Heart Association) oraz wartości równoważnika metabolicznego MET;
	D.W9.	ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania pulmonologicznego dla potrzeb fizjoterapii, ważniejsze badania dodatkowe i pomocnicze oraz testy funkcjonalne, przydatne w kwalifikacji i monitorowaniu fizjoterapii oddechowej;
	D.W10.	zasady kwalifikacji do zabiegów operacyjnych oraz podstawowe zabiegi operacyjne, w tym amputacje z przyczyn naczyniowych, i zabiegi z zakresu chirurgii małoinwazyjnej;
	D.W11.	metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej w zakresie badań stosowanych w ginekologii i położnictwie;
	D.W12.	fizjologię procesu starzenia się oraz zasady opieki i fizjoterapii geriatrycznej;
	D.W13.	zagrożenia związane z hospitalizacją osób starszych;
	D.W14.	specyfikę postępowania z pacjentem z chorobą psychiczną i zasady właściwego podejścia do niego;
	D.W15.	zasady postępowania z pacjentem: nieprzytomnym, w okresie ostrej niewydolności krążenia, w okresie ostrej niewydolności oddechowej, we wstrząsie, ze zdiagnozowaną sepsą, wentylowanym mechanicznie, po urazie czaszkowo-mózgowym oraz po urazie mnogim ciała;
	D.W16.	założenia i zasady Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning Disability and Health, ICF).
UMIEJĘTNOŚCI	D.U1.	przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki;
	D.U2.	przeprowadzić analizę biomechaniczną z zakresu prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w dysfunkcjach układu ruchu;
	D.U3.	dokonać oceny stanu układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe), przeprowadzić analizę

	chodu oraz zinterpretować uzyskane wyniki;
D.U4.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po urazach w obrębie tkanek miękkich układu ruchu leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach w obrębie kończyn (stłuczeniach, skręceniach, zwichnięciach i złamaniach) leczonych – 206 – zachowawczo i operacyjnie, po urazach kręgosłupa bez porażen oraz w przypadku stabilnych i niestabilnych złamań kręgosłupa;
D.U5.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii osób po amputacjach planowanych (postępowanie przed- i pooperacyjne) oraz urazowych, prowadzić naukę chodzenia w protezie oraz postępowanie po amputacjach kończyn górnych, w tym instruktaz w zakresie posługiwania się protezą;
D.U6.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne przed- i pooperacyjne u osób po rekonstrukcyjnych zabiegach ortopedycznych, w tym po zabiegach artroskopowych i po endoprotezoplastyce;
D.U7.	instruować pacjentów lub ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń i treningu medycznego w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych;
D.U8.	przeprowadzić testy funkcjonalne przydatne w reumatologii, takie jak ocena stopnia uszkodzenia stawów i ich deformacji, funkcji ręki oraz lokomocji u pacjentów z chorobami reumatologicznymi;
D.U9.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u pacjentów z chorobami reumatologicznymi, chorobami przyczepów mięśni, zmianami zwyrodnieniowowytwórczymi stawów oraz ograniczeniami zakresu ruchu lub pozastawowymi zespołami bólowymi o podłożu reumatycznym;
D.U10.	Wykonywać pionizację i naukę chodzenia pacjentów z chorobami reumatologicznymi, a także usprawnianie funkcjonalne ręki w chorobie reumatoidalnej;
D.U11.	instruować pacjentów z chorobami reumatologicznymi w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi, w tym poprawiającymi funkcję chwytą;
D.U12.	przeprowadzić badanie neurologiczne dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne przydatne w fizjoterapii neurologicznej, w tym ocenę napięcia mięśniowego, kliniczną ocenę spastyczności oraz ocenę na poziomie funkcji ciała i aktywności, w szczególności za pomocą skal klinicznych, a także zinterpretować ważniejsze badania dodatkowe (obrazowe i elektrofizjologiczne);
D.U13.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób z objawami uszkodzenia pnia – 207 – mózgu, mózdzku i kresomózgowia, ze szczególnym uwzględnieniem udaru mózgu, parkinsonizmu, chorób demielinizacyjnych oraz zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po złamaniach kręgosłupa z porażeniami, a także prowadzić postępowanie ukierunkowane na łagodzenie zaburzeń troficznych i wydalniczych, pionizację i naukę chodzenia lub poruszania się na wózku osób po urazach kręgosłupa;
D.U14.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po uszkodzeniach nerwów obwodowych, w polineuropatiach, w chorobach o podłożu nerwowo-mięśniowym, w chorobach pierwotnie mięśniowych oraz w różnych zespołach bólowych;
D.U15.	układać pacjenta w łóżku oraz wykonywać kinezyterapię w łóżku u pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego, wykonywać pionizację i naukę chodzenia, a także prowadzić reedukację ruchową kończyny górnej u osób po udarach mózgu;
D.U16.	instruować pacjentów z chorobami neurologicznymi w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych;
D.U17.	przeprowadzić wywiad oraz zebrać podstawowe informacje na temat rozwoju i stanu zdrowia dziecka;
D.U18.	ocenić rozwój psychomotoryczny dziecka;
D.U19.	przeprowadzić ocenę aktywności spontanicznej noworodka i niemowlęcia;
D.U20.	dokonać oceny poziomu umiejętności funkcjonalnych dziecka w zakresie motoryki i porozumiewania się w oparciu o odpowiednie skale;
D.U21.	przeprowadzić kliniczną ocenę podwyższonego lub obniżonego napięcia mięśniowego u dziecka w tym spastyczności i sztywności;
D.U22.	przeprowadzić kliniczną ocenę postawy ciała, w tym badanie skoliometrem Bunnella, oraz punktową i biostereometryczną ocenę postawy ciała, a także zinterpretować wyniki tych ocen;
D.U23.	na podstawie zdjęcia RTG kręgosłupa wyznaczyć kąt Cobba, kąt rotacji według jednego z przyjętych sposobów oceny, dokonać oceny wieku kostnego na podstawie Dziennik Ustaw – 211 – Poz. 1573 – 208 – testu Rissera oraz zinterpretować ich wyniki i na tej podstawie zakwalifikować skoliozę do odpowiedniego postępowania fizjoterapeutycznego;

D.U24	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z chorobami układu ruchu, takimi jak: wady wrodzone, wady postawy ciała, jałowe martwice kości;
D.U25	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie przed- i pooperacyjne u dzieci leczonych operacyjnie;
D.U26	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z zaburzeniami ruchowymi pochodzenia ośrodkowego, mózgowym porażeniem dziecięcym, z dysrafizmem rdzeniowym, z chorobami nerwowo-mięśniowymi, z okołoporodowymi uszkodzeniami splotów i nerwów obwodowych, z neuroi miogennymi zanikami mięśni (atrofiami i dystrofiami mięśniowymi);
D.U27	instruować opiekunów dzieci w zakresie tzw. pielęgnacji ruchowej, oraz dzieci i ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych;
D.U28	przeprowadzić podstawowe pomiary i próby czynnościowe, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa, w tym pomiar tętna, pomiar ciśnienia tętniczego, test marszowy, test wstań i idź (get up and go), próbę czynnościową na bieżni ruchomej według protokołu Bruce’a oraz według zmodyfikowanego protokołu Naughtona oraz próbę wysiłkową na cykloergometrze;
D.U29	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u pacjentów z niewydolnością serca, nadciśnieniem, chorobą niedokrwienną serca, po zawale serca, zaburzeniami rytmu serca i nabytymi wadami serca;
D.U30	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u pacjentów zakwalifikowanych do operacji serca, po zabiegach kardiochirurgicznych, z wszczepionym stymulatorem serca oraz po leczeniu metodami kardiologii interwencyjnej;
D.U31	instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń oddechowych i technik relaksacyjnych w fizjoterapii kardiologicznej;
D.U32	instruować pacjenta z chorobami układu krążenia w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu oraz aktywności fizycznej, jako prewencji wtórnej;
D.U33	przeprowadzić badania czynnościowe układu oddechowego, w tym spirometrię oraz zinterpretować wyniki badania spirometrycznego, badania wysiłkowego i badania gazometrycznego;
D.U34	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać ćwiczenia w różnych chorobach układu oddechowego (ostrych i przewlekłych), w chorobach z przewagą zaburzeń restrykcyjnych oraz w chorobach z przewagą zaburzeń obturacyjnych;
D.U35	wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii oddechowej w różnych chorobach pulmonologicznych, stanach po urazie klatki piersiowej, stanach po zabiegach operacyjnych na klatce piersiowej oraz po przeszczepach płuc;
D.U36	instruować pacjenta z chorobą układu oddechowego w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania środków prewencji wtórnej;
D.U37	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne u pacjentów z czynnościowymi i organicznymi chorobami naczyń obwodowych oraz pacjentów po amputacji z przyczyn naczyniowych;
D.U38	wdrażać strategię wczesnego uruchamiania pacjenta po zabiegu na jamie brzusznej lub klatce piersiowej, wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne rozprężające płuca i ułatwiające oczyszczanie oskrzeli, instruować w zakresie profilaktyki wczesnych i późnych powikłań pooperacyjnych oraz udzielać zaleceń dotyczących pooperacyjnej fizjoterapii ambulatoryjnej;
D.U39	stosować Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning, Disability and Health, ICF);
D.U40	planować, dobierać i wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne po porodzie mające na celu likwidowanie niekorzystnych objawów, w szczególności ze strony układu krążenia, kostno-stawowego i mięśniowego;
D.U41	instruować kobiety ciężarne w zakresie wykonywania ćwiczeń przygotowujących do porodu i w okresie połogu;
D.U42	wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne u osób z nietrzymaniem moczu oraz instruować je w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu;
D.U43	planować i dobierać ćwiczenia krążeniowo-oddechowe dla dzieci i młodzieży – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – oraz instruować opiekunów dzieci i młodzież w zakresie wykonywania tych ćwiczeń;
D.U44	przeprowadzić całościową ocenę geriatryczną i interpretować jej wyniki;
D.U45	dobierać i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii geriatrycznej oraz instruować osoby starsze w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania różnych form rekreacji;
D.U46	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii kobiet po mastektomii, w tym postępowanie w przypadku obrzęku limfatycznego i

	upośledzenia funkcji kończyny górnej;
D.U47	stosować zasady prawidłowej komunikacji z pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu terapeutycznego;
D.U48	podjąć działania mające na celu poprawę jakości życia pacjenta, w tym pacjenta w okresie terminalnym, z zastosowaniem sprzętu rehabilitacyjnego;
D.U49	planować, dobierać i modyfikować programy rehabilitacji pacjentów z różnymi dysfunkcjami narządu ruchu oraz chorobami wewnętrznymi w zależności od stanu klinicznego, funkcjonalnego i psychicznego (poznawczo-emocjonalnego) chorego, jego potrzeb oraz potrzeb opiekunów faktycznych.

Po ukończeniu studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym na kierunku FIZJOTERAPIA absolwent

ILOŚĆ WSKAZAŃ:

Absolwent zna i rozumie:

WIEDZA	E.W1	Metody i techniki badawcze stosowane w ramach realizowanego badania naukowego
	E.U1.	zaplanować badanie naukowe i omówić jego cel oraz spodziewane wyniki;
	E.U2.	zinterpretować badanie naukowe i odnieść je do aktualnego stanu wiedzy;
	E.U3.	korzystać ze specjalistycznej literatury naukowej krajowej i zagranicznej;
	E.U4.	przeprowadzić badanie naukowe, zinterpretować i udokumentować jego wyniki;
	E.U5.	zaprezentować wyniki badania naukowego.

**GRUPA SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ:
F. PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE**

**Po ukończeniu studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym
na kierunku Fizjoterapia absolwent:**

Szczegółowe

		Absolwent zna i rozumie:
WIEDZA	F.W1.	zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych;
	F.W2.	teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego;
	F.W3.	metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych;
	F.W4.	metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii;
	F.W5.	metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii;
	F.W6.	podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności;
	F.W7.	zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami;
	F.W8.	zasady działania wyrobów medycznych stosowanych w rehabilitacji;
	F.W9.	zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem;
	F.W10.	zasady postępowania fizjoterapeutycznego oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy);
	F.W11.	standardy fizjoterapeutyczne;
	F.W12.	Rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym;
	F.W13.	prawne, etyczne i metodyczne aspekty prowadzenia badań klinicznych oraz rolę fizjoterapeuty w ich prowadzeniu;
	F.W14.	Zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia;
	F.W15.	podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała;
	F.W16.	podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała;
	F.W17.	zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty;
	F.W18.	zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.
UMIEJĘTNOŚCI	F.U1.	przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych;
	F.U2.	samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego;
	F.U3.	tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji;
	F.U4.	wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej;
	F.U5.	dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie rehabilitacji;
	F.U6.	zastosować wyroby medyczne oraz poinstruować pacjenta, jak z nich korzystać;
	F.U7.	funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy;
	F.U8.	pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną;
	F.U9.	wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta;
	F.U10.	inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności;
	F.U11.	określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych;
	F.U12.	samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność;
	F.U13.	pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji;

F.U14.	aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego;
F.U15	aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych;
F.U16	stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty;
F.U17	przestrzegać praw pacjenta;
F.U18	nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

IV. Program studiów

Jednolite studia magisterskie na kierunku Fizjoterapia prowadzone są w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym.

Struktura studiów na kierunku fizjoterapia uwarunkowana jest następującymi wytycznymi:

– studia prowadzone są w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, profil praktyczny;

– kierunek studiów mieści się w obszarze kształcenia z zakresu nauk o zdrowiu i nauk medycznych;

– kształcenie trwa 10 semestrów (5 lat);

– liczba punktów ECTS (European Credit Transfer System) konieczna do ukończenia studiów wynosi nie mniej niż 300;

– sekwencja zajęć teoretycznych oraz praktycznych ujętych w programie studiów sprzyja realizacji zakładanych efektów uczenia się;

– realizowane kształcenie uwzględnia grupy szczegółowych efektów uczenia się scharakteryzowanych w standardzie;

Zajęcia z wychowania fizycznego dla studentów studiów stacjonarnych – 60 godz., 0 ECTS;

Charakterystykę kształcenia realizowanego w ramach poszczególnych przedmiotów stanowią karty przedmiotów (sylabusy). Każda karta przedmiotu zawiera następujące informacje:

- nazwa przedmiotu,
- nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia,
- profil kształcenia,
- forma kształcenia,
- rodzaj modułu kształcenia,
- język wykładowy,
- usytuowanie przedmiotu w planie studiów (rok studiów/semestr),
- osoba/y koordynujące przedmiot,
- informacje ogólne o przedmiocie: forma zajęć i wymiar godzin, wymagania wstępne, cele przedmiotu, metody dydaktyczne,
- zamierzone efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych,
- merytoryczne treści kształcenia,
- metody weryfikacji efektów uczenia się,
- kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się,
- nakład pracy studenta – wymiar godzin i bilans aktywności ECTS,
- wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu.

Metody kształcenia na kierunku fizjoterapia obligatoryjnie są zorientowane na motywowanie studentów do aktywnego udziału w procesie uczenia się oraz umożliwiają opanowanie wiedzy i nabycie umiejętności z wykorzystywania ich w praktyce. Podczas zajęć nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące kształcenie są zobowiązane do stosowania nowoczesnych metod kształcenia m.in. metody problemowej, metody uczenia się przez odkrywanie czy dyskusji.

V. Metody weryfikacji i potwierdzania efektów uczenia się

Celem weryfikacji i oceny osiągniętych przez studentów efektów uczenia się jest określenie i potwierdzenie czy i w jakim stopniu student osiągnął poszczególne efekty uczenia się ujęte w kategoriach: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Na początku zajęć z każdego przedmiotu, studenci są informowani przez prowadzących zajęcia o warunkach jego zaliczenia, tj. przyjętych zasadach oceniania oraz o metodach weryfikacji poszczególnych efektów zdefiniowanych dla każdego przedmiotu w

sylabusie. Istotne jest to, iż każdy student może samodzielnie zapoznać się z treścią karty przedmiotu drogą internetową, po zalogowaniu, i sprawdzić w oparciu o jakie kryteria następuje weryfikacja stopnia osiągnięcia przez niego poszczególnych efektów.

Przyjęty w Uczelni system weryfikacji i oceniania zakłada, iż:

- każdy przedmiot zdefiniowany w planie studiów, któremu przypisano ECTS podlega egzaminowi lub zaliczeniu na ocenę, a tym samym każdy semestr kończy się sesją egzaminacyjną;
- warunkiem zaliczenia danego przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów przedmiotowych na co najmniej poziomie progu zaliczeniowego;
- próg zaliczeniowy danego efektu jest określony na poziomie pozwalającym studentowi na kontynuowanie studiów na wyższych semestrach, bez uszczerbku dla dalszego prawidłowego procesu edukacji;
- zbiorcza weryfikacja i ocena efektów kształcenia dla całego programu studiów określonych w standaryzowanych efektach kierunkowych jest dokonywana w procesie dyplomowania studenta.

Skomponowane dla poszczególnych przedmiotów metody i formy weryfikacji efektów uczenia się są zróżnicowane i dobierane przez prowadzącego przedmiot w taki sposób, aby można było dokonać właściwej oceny poziomu osiągniętych efektów w kategorii: wiedzy, umiejętności i kompetencji.

Stosowane są następujące metody weryfikacji efektów uczenia się:

- egzaminy pisemne opisowe ograniczone czasowo (eseje, raporty oraz pisemne odpowiedzi na krótkie ustrukturyzowane pytania *SSQ*) – dla sprawdzenia wiedzy teoretycznej i niektórych elementów wiedzy praktycznej;
- egzaminy pisemne testowe ograniczone czasowo:
 - testy z pytaniami zamkniętymi wielokrotnego wyboru *MCQ* – dla sprawdzenia wiedzy teoretycznej,
 - testy z uszeregowaniem odpowiedzi *ROQ* - dla weryfikacji analitycznego myślenia i interpretacji,
 - testy wielokrotnej odpowiedzi *MRQ* dla sprawdzenia wiedzy teoretycznej i niektórych elementów wiedzy praktycznej,
 - testy dopasowania oraz wybranego wyboru *MCQ* – dla sprawdzenia poszczególnych komponentów wiedzy teoretycznej i praktycznej,
 - testy wyboru Tak/Nie;
- egzaminy ustne tradycyjne – gdzie student udziela odpowiedzi na wylosowany zestaw pytań – dla sprawdzenia wiedzy oraz niektórych umiejętności i kompetencji. Sprawdzanie wiedzy przebiega na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów.

Ocenie podlega przede wszystkim poziom zrozumienia posiadanej wiedzy, umiejętność analizy, syntezy oraz rozwiązywania problemów;

- egzamin praktyczny – dla sprawdzenia wiedzy praktycznej, umiejętności oraz niektórych kompetencji społecznych.

Zaliczenie wykładów, ćwiczeń i zajęć praktycznych realizowanych w ramach danego przedmiotu odbywa się oddzielnie. Poziom osiągnięcia przez studenta poszczególnych efektów przedmiotowych, jest odzwierciedlony w uzyskanej ocenie (skala obowiązująca w Uczelni: 3, 3.5, 4, 4.5, 5).

Całościowy miernik stopnia osiągnięcia wszystkich założonych efektów uczenia się dla uzyskania tytułu zawodowego magistra fizjoterapii, jest odzwierciedlony w ocenie końcowej ze studiów oraz egzaminie dyplomowym. Warunkiem ukończenia studiów jest osiągnięcie wszystkich określonych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, a w szczególności złożenie z wynikiem pozytywnym wszystkich egzaminów i zaliczeń na ocenę przewidzianych planem i programem studiów, uzyskanie wymaganej programem studiów liczby 300 punktów ECTS, spełnienie innych wymagań programowych, w tym odbycie studenckich praktyk zawodowych, oraz złożenie egzaminów końcowych z wynikiem pozytywnym, a następnie złożenie pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego.

Proces dyplomowania obejmuje złożenie pracy dyplomowej oraz egzamin dyplomowy, który będzie składał się z części teoretycznej, a swym zakresem będzie obejmował sprawdzenie wiedzy i umiejętności nabytych w całym okresie studiów.

Weryfikacja stopnia oryginalności pracy dyplomowej i ewentualnego naruszenia praw autorskich dokonywana jest poprzez badanie każdej pracy dyplomowej na

poszczególnych etapach jej powstawania, a w sposób szczególny po jej zakończeniu w programie antyplagiatowym.

W pracy magisterskiej autor powinien wykazać się:

- wiedzą z fizjoterapii w odniesieniu do funkcji zawodowych w praktyce fizjoterapeuty;
- wiedzą z nauk podstawowych i nauk społecznych objętych programem nauczania;
- zdolnością rozpoznawania i analizowania problemów pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem ich przydatności w praktyce zawodowej;
- umiejętnością analizy zebranych informacji o pacjencie i wykorzystania ich, do zaplanowania fizjoterapii pacjenta
- dostrzeganiem związków przyczynowo – skutkowych w opisywanych przypadkach;
- zdolnością samodzielnego wyszukiwania piśmiennictwa z baz danych i posługiwania się nim w przygotowaniu pracy dyplomowej;
- samodzielnym, logicznym i krytycznym myśleniem podczas opracowywania problemu badawczego;
- umiejętnością projektowania nowych rozwiązań i modyfikacji już istniejących w opiece nad pacjentem;
- odpowiedzialnością etyczną.

Harmonogram pisania pracy licencjackiej:

1. Praca magisterska pisana jest pod kierunkiem nauczyciela – promotora, posiadającego prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty z tytułem magistra (Rozporządzenie ministra nauki i szkolnictwa wyższego z dnia 26 lipca 2019 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego (Dz.U. 2019, poz. 1573)
2. Promotora i temat pracy, student wybiera samodzielnie z bazy promotorów oraz tematów prac dyplomowych i przedstawia wypełniony wniosek o zatwierdzenie tematu pracy dyplomowej w sekretariacie WSNoZ, do akceptacji tematu pracy przez opiekuna kierunku;
3. Wyboru tematu pracy dyplomowej student dokonuje w IX semestrze nauki, nie później niż do końca roku kalendarzowego danego Roku Akademickiego, temat pracy może być również zasugerowany / wybrany przez promotora pracy;
4. Pracę dyplomową każdy student przygotowuje indywidualnie;
5. Student jest zobowiązany konsultować poszczególne etapy pisania pracy z promotorem;
7. Objętość pracy dyplomowej powinna wynosić nie mniej niż 40 stron maszynopisu i nie powinna przekraczać 60 stron;
8. Student w Sekretariacie WSNoZ, zgodnie z zasadami dyplomowania składa dwie prace: w miękkiej i twardej oprawie oraz wersję elektroniczną na płycie CD;
9. Praca podlega ocenie przez ogólnopolski program antyplagiatowy, zgodnie z zasadami dyplomowania;
10. Praca jest oceniana przez recenzenta pracy.

VI. Praktyki zawodowe

Realizacja praktyk zawodowych przebiega zgodnie z ministerialnymi wytycznymi standardu i przedstawiała się następująco:

L.p.	Jednostki metodyczne	Liczba godzin	ECTS
1	Praktyka asystencka	150	5
2	Wakacyjna praktyka z kinezyterapii	300	11
3	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu	100	4
4	Wakacyjna praktyka profilowana – wybieralna	200	7
5	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i	100	4

	masażu		
6	Wakacyjna praktyka profilowana – wybieralna	200	7
7	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu – praktyka semestralna	510	20
	Razem:	1560	58

Praktyki mają charakter zblokowany – 8 godzin lekcyjnych dziennie (6 godzin zegarowych). Jednemu tygodniowi zajęć odpowiada 40 godzin lekcyjnych.

Nadzór dydaktyczno-wychowawczy nad poszczególnymi praktykami sprawują opiekunowie merytoryczni w podmiotach leczniczych (prowadzący praktykę fizjoterapeuci danego przedsiębiorstwa czy podmiotu leczniczego), w których będą odbywać się praktyki oraz opiekun praktyk z ramienia Uczelni. Opiekunowie merytoryczni są przełożonymi studentów odbywających praktykę w danej placówce i odpowiadają za realizację praktyki zgodnie z jej celami i ustalonym programem. Opiekun merytoryczny i opiekun uczelniany są upoważnieni do rozstrzygania, wspólnie z kierownictwem danego podmiotu, spraw związanych z przebiegiem praktyki.

Praktyka z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii i masażu odbywa się z udziałem pacjenta pod nadzorem opiekuna praktyk. Praktyka w zakresie fizjoterapii klinicznej dzieci i osób dorosłych, w tym osób starszych, odbywa się z udziałem dzieci, osób dorosłych (w tym starszych) posiadających różne dysfunkcje.